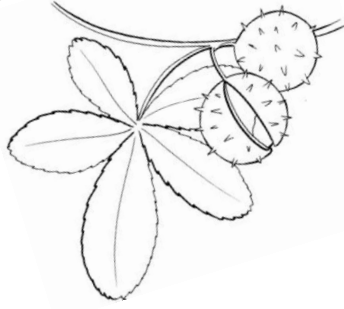

PRZEDSZKOLACZEK

REDAKTOR NACZELNY CZ. TOSTA Ź.KUCHARCZYK

GAZETKA PUBLICZNEGO PRZEDSZKOLA NR 1 PAŹDZIERNIK 2015

Październik

Jaskółeczki nie czekały
na jesieni przyście.

Lecieć chciałyby za nimi
kolorowe liście.

Lecz tymczasem pozostają
w wyłocnym lesie
aby pięknie wyglądała
złota polska jesień.

Choć to jesień, świerk czy sosna
nie ma złotych igieł,
i choć ptaki odleciały
rażno ćwierka szczygieł.

Dziobie ziarnka suchych ostów,
barwami się mieni,
jakby sobie nic nie robił
z tej całej jesieni.

DRODZY RODZICE

Cieszymy się, że możemy Was znowu powitać w nowym roku szkolnym i zaprosić do czytania nowego numeru naszej przedszkolnej gazetki. Rozpoczął się kolejny rok edukacji. Będzie on pełen doświadczeń – nowych umiejętności, przyjaźni, radości ze wspólnej zabawy, a także sukcesów.

Konkursy zamieszczane w „Przedszkolaczku” prosimy wrzucać podpisane do pudełek w szatni lub oddawać wychowawczyniom grup.

Rodzicu czy wiesz, że...

Przedszkole posiada:

- statut,
- koncepcje funkcjonowania i rozwoju,
- program wychowawczy,
- program w zakresie profilaktyki zdrowia.

Wszystkie te dokumenty są dostępne na naszej stronie internetowej www.pp1.pszow.pl

Jeden z kierunków polityki oświatowej na rok szkolny 2015/2016 ustalony przez Ministerstwo Edukacji Narodowej brzmi: Rozwijanie kompetencji czytelniczych oraz upowszechnianie czytelnictwa wśród dzieci i młodzieży.

W roku szkolnym 2014/2015 zorganizowaliśmy akcję „Cały Urząd czyta dzieciom” i urzędnicy z naszego miasta przychodzili na krótkie seanse czytelnicze. W tym roku szkolnym 2015/2016 rozszerzamy tę akcję i do grona czytających dołączają chętni rodzice, a także ważne osobistości naszego miasta m.in.: Katarzyna Sawicka-Mucha, Czesław Krzystała, Wojciech Kolorz, Bogusław Kołodziej, Mirella Ogrocka.

Dodatkowo od tego roku w każdej grupie działa „wypożyczalnia Misia Uszatka”, rodzice mogą wypożyczyć książki z przedszkola aby przeczytać je swoim pociechom w domu. Wypożyczenie książki do domu okazuje się nie lada atrakcją dla naszych wychowanków. Wystarczy wpisać się na listę dostępną na sali u swojej wychowawczynie.

Od początku roku szkolnego wiele już się wydarzyło m.in.:

- świętowaliśmy dzień chłopców,
- odbyło się pasowanie na przedszkolaka,
- obchodziliśmy uroczyste dzień Edukacji Narodowej,
- uczestniczyliśmy w dniach promocji zdrowia,
- spotkaliśmy się z pszczelarzem,

- odwiedził nas dzielnicowy st. asp. Grzegorz Kądziela,
- byliśmy na wycieczce w lesie, a tam odbyło się spotkanie z leśnikami.

W tym roku szkolnym planujemy współpracę z:

- policją,
- leśnikami,
- kołem łowieckim,
- Zespołem Regionalnym Pszowiki,
- Związkiem Kombatantów,
- MOK,
- SP1,
- Św. Mikołajem.

Współpraca ta nalewna będzie bardzo ciekawa i owocna.

Ogłoszenia:

Lodowisko!!!

W poniedziałki **od 9 listopada** do odwołania chętne dzieci 4-5-letnie będą wychodziły o godz. 9⁰⁰ na lodowisko. Dzieci 3-letnie wychodzą na lodowisko wyłącznie z osobą dorosłą (mama, tata, opiekun), która będzie z dzieckiem **na lodzie** przez cały czas zajęć.

Prosimy aby w tym dniu dzieci przynosiły łyżwy i kaski. Chętne dzieci , które łyżew nie mają, mogą bezpłatnie wypożyczyć je na lodowisku lub z przedszkola . Przypominamy o właściwym ubiorze (cienka czapka bez bąbla, rajstopy lub getry pod spodniami, rękawiczki) i obowiązkowych kaskach. Dzieci, które nie posiadają swoich kasków mogą wypożyczyć je w przedszkolu.

Chętnych prosimy o kontakt z nauczycielem w celu podpisania zgody.

TABLICA OGŁOSZEŃ

Drodzy rodzice, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom oraz realizując pomysły rady rodziców chcemy poinformować iż, w naszym przedszkolu rusza akcja pośrednictwa w wymianie zimowego sprzętu sportowego. Do tego celu wykorzystamy specjalną tablicę ogłoszeń.

Jeżeli macie jakiś sprzęt zimowy z którego dziecko już wyrosło, a może dostać „drugie życie” w innym domu to, serdecznie zachęcamy do umieszczania informacji o chęci kupna, sprzedaży lub wymiany.

Tablica ogłoszeń znajduje się w szatni Zajęczków i Krasnali naprzeciw kancelarii.

Poczytaj mi mamo, poczytaj mi tato!

Jak kolczatek szukał mieszkania – H. Bechlerowa

W ogrodzie koło ścieżki stał sobie chochoł i rozmawiał z jesiennym wiatrem.

Przyszedł do niego jeź Kolczatek. Podniósł do góry nosek i popatrzył na słomiana osobę.

Chochoł spojrział z wysoka, potem uklonił się miłemu gościowi.

- Czy mógłbym zamieszkać na zimę pod twoim słomianym dachem?- zapytał jeżyk.

- Zamieszkać u mnie?- zdziwił się Chochoł.- Nie, u mnie już ktoś mieszka.

Tego jeżyk się nie spodziewał. Kto może mieszkać pod chochołowym dachem?

- Ktoś bardzo piękny- powiedział Chochoł.- Jeżeli zgadniesz, to kto wie, może i dla ciebie znajdzie się miejsce.

- Ktoś bardzo piękny mówisz? A jak ubrany?

- Latem ubiera się w piękną sukienkę. Ale teraz śpi, więc proszę cię mów ciszej.

- W czerwona sukienkę, w czerwona sukienkę....- powtarzał Kolczatek zamyślony. –Nie chyba nie, zgadnę. Powiedz coś więcej.

Chochoł pochylił się niżej i szepnął:

- Ona jest podobna do ciebie.

- Do mnie? Nigdy nie noszę czerwonej sukienki. Ani latem, ani zimą.

- Ale masz kolce. I ona też ma kolce.

Jeżyk usiadł i jedną łapką obliczał na pazurkach drugiej:

- Ma kolce, ma czerwona sukienkę... Nie wiem. Powiedz sam.

Ale Chochoł nie chciał zdradzić tajemnicy. Powiedział tylko:

- Przyjdź do mnie w odwiedziny na wiosnę. Ona się obudzi.

I jeżyk odszedł.

„Przyjdę wiosna i zobaczę, kto mieszka pod chochołowym dachem. Ale gdzie znajdę mieszkanie na zimę?”

Nad stawem stała wierzba, była rozczochrana i trzęsła się na jesiennym wietrze. Trochę ze strachem zapytał ją Kolczatek, czy da mu na zimę mieszkanie pod swoimi konarami.

Wierzba poruszyła ciemnymi włosami i powiedziała:

- U mnie już ktoś mieszka. Widzę, że masz ciekawy nosek i pewnie chciałbyś wiedzieć, kto. Tego ci nie powiem.

- Powiedz chociaż jak wygląda- poprosił jeżyk.

- Ma płaszczyk zielony jak trawa. Po za tym umie grać.

- Ma płaszczyk zielony jak trawa i umie grać...- powtórzył jeżyk.- Czy na skrzypeczkach? Bo jeśli tak, to może to świerszczyk?...

Ale wierzba odpowiedziała trochę niecierpliwie, bo wiatr targał ją za włosy.

- Za dużo chciałbyś wiedzieć. Przyjdź wiosną. Zobaczysz.

Jeżyk spuścił ciekawy nosek.

- Nie pozostaje mi nic innego, jak wrócić do ogrodu; coraz silniejszy wiatr się zrywa.

W ogrodzie za klombem leżał duży kamień. Z jednej strony siwy mech zwisał mu jak broda.

- Czy nie mógłbym znaleźć u ciebie zimowego mieszkania?- zapytał język grzecznie.

Kamień, który nigdy w życiu nie ruszał się z miejsca, odzywał się też bardzo niechętnie.

Mrukną grubo, tak jakby i głos miał obrośnięty mchem:

-U mnie już ktoś mieszka.

- U ciebie też? Kto?

- Oho, powiem ci głośno, wicher usłyszy, zawoła mróz, zmrozą mojego lokatora.

- Powiedz chociaż jak wygląda- prosił język.

- Jak wygląda? Mały, złoty...

- Mały, złoty? I co jeszcze?

Ale kamień nie odpowiedział już nic. Milczał zwyczajem wszystkich kamieni, tylko przez chwile drżała mu jeszcze siwa broda.

Jeżyk odszedł w drugi koniec ogrodu. Rósł tam krzak berberysu. Liści tu było na ziemi dużo, brunatnych, szeleszczących.

- Czy mogę zamieszkać u ciebie, berberysie?

- Dobrze- zgodził się berberys.- Miętko tu będzie, cicho....

Więc język zagrzebał się w liściach, zwinął się w kłębek i zasnął. Spał, spał, aż przyszła wiosna, a z nią wszystkie wesołe wietrzyki. Jeden z nich obudził wierzbę nad stawem, drugo szepnęła coś chochołowi do ucha, a trzeci rozwichrzył siwą brodę kamienia. Ostatni dmuchnął w posłanie języka.

Wygrzebał się Koleczatek spod liści i poszedł do chochoła. Ale chochoła nie było przy ścieżce. Stał oparty o płot, słomiany płaszcz miał rozpięty i potargany. Na jego miejscu czerwona róża otrząsała rosę z pąków.

- Witaj! To ty mieszkałaś całą zimę pod słomianym dachem chochoła. Jesteś piękna!

Róża schyliła głowę. Kropelka rosy z jej płątka spadła językowi na nos.

Pobiegł do wierzby. Nie była już czarna i rozczochrana, nie. Miała piękne, jasnozielone włosy, miękkie i pachnące wiosną.

- Kto mieszkał pod jej korzeniami? – przypomniał sobie język. – Aha! Ktoś kto ma płaszczyk zielony i umie grać.

- To ja – odezwała się zielona żabka, która właśnie siedziała pod wierzbą.

- Czy naprawdę umiesz grać? – zapytał język, przyglądając się jej białej kamizelce i rękawiczkom.

- Umie. Przyjdź nad staw wieczorem, posłuchasz koncertu.

- Przyjdę. A teraz śpieszę się, bo muszę zajrzeć pod kamień.

- Muszę zobaczyć, kto to jest ten „mały, złoty”?! – myślał język.

Przyszedł w samą porę: właśnie spod kamienia wybiegła okrągła kuleczka, błyszcząca w słońcu jak drogocenny kamyczek.

- Stój, stój, kto ty jesteś, „mały, złoty”?! – wołał język, bo kuleczka już zniknęła pod młodą trawką.

- Ja? Żuczek. Jestem żuczek.

Jeżyk chwilę patrzył za nim.

- Wszyscy opuścili swoje zimowe mieszkania. Wiosna! Pójdę do róży, zaproszę żuczka i wieczorem posłuchamy razem koncertu żabek nad stawem.

Warto czytać dzieciom!

Dziecko w wieku przedszkolnym jest wrażliwe na wszystkie formy sztuki, a na jego psychikę szczególnie oddziałuje literatura piękna. Książki są źródłem niewyczerpanych wrażeń, przeżyć i wzruszeń, uczą mowy ojczystej, wzbogacają słownik dziecka, rozwijają zainteresowania, pomagają dzieciom w przyswajaniu pewnych treści programowych. Z form wypowiedzi, jakimi przemawia książka, tylko ilustrację dziecko odczytuje bezpośrednio. Tekst literacki poznaje dziecko pośrednio, poprzez opowiadanie, recytację, czytanie. Nauczyciel, rodzic nie tylko przekazuje treści literackie, ale dobiera je spośród innych, dostosowuje do aktualnie przeżywanych doświadczeń, ustala sposób, miejsce i czas wprowadzania tych treści. Ten sposób wzbogacania wiedzy, rozszerzania przeżyć i doświadczeń stał się dla dzieci coraz bardziej powszechny i doceniany.

„Dawno, dawno temu, za górami, za lasami...” – tak bardzo często zaczynają się baśnie, które opowiadamy dzieciom w przedszkolu. Jest to rodzaj literatury wyobraźniowej kształtującej uczucia i podstawy moralne dzieci, rozszerzającej wiedzę dziecka o życiu i świecie, o ludzkich charakterach i stosunkach społecznych. Wyobraźnia wiedzie czytelników ku baśni, fantastycznej opowieści. Oprócz baśni znanych w wielu kulturach np. „Kopciuszek”, „Śpiąca królewna” mamy wiele opowieści związanych z rodzimą tradycją, z różnymi zakątkami naszego kraju (legenda o Smoku Wawelskim, Warsie i Sawie, Bazyliuszku). Świat baśni, podobnie jak świat dziecięcej wyobraźni, rządzi się swoimi prawami, w którym nieważne są realistyczne zależności czy prawdopodobieństwo. W wyobraźni dziecka niemal wszystko jest możliwe. Śledzenie wątków baśniowych to trening wyobraźni, która odgrywa tak ważną rolę w ogólnym rozwoju dziecka. Baśnie ukazują problemy życia w sposób prosty i zwarty, co pozwala uchwycić ich głęboki sens moralny. Możemy tu znaleźć odbicie wszystkich dziecięcych tęsknot i problemów, obaw. Często spotykamy w baśniach motywy bliskie dziecku – uczucia rodzinne, miłość do matki, ojca, różny stosunek do rodzeństwa.

A wszystko to dzieje się w atmosferze cudowności, ciepła, magii i fantazji tak bliskich dziecku. Baśń, uwalniając wyobraźnię, równoważy i kompensuje różne sfery rozwoju dziecka, skupia go na treści, uczy słuchania i patrzenia. Przez zastosowanie wielości środków artystycznych wprowadza dziecko w świat sztuki. Z baśni płynie do dziecka nadzieja, że wiele potrafi, może, umie, ale też wiele musi się jeszcze nauczyć, poznać, zrozumieć, tak jak jej bohaterowie. Najważniejsze, że motywuje do tego, by spróbować.

W baśni dziecko znajduje jednoznaczny świat wartości, jednoznaczny podział na dobro i zło, sprawiedliwe i niesprawiedliwe. Ceni się dobroć, pracowitość, odwagę; potępia chciwość, skąpstwo, lenistwo i tchórzostwo. Problemy dobra i zła są przedstawione w zrozumiały dla dzieci sposób. Oceniając postawy bohaterów – przedszkolaki uczą się wartościowania. Widzą, że zło jest zawsze ukarane, a dobro wynagradzane. Dzięki temu baśń uczy optymizmu, zachęca do walki z przeciwnościami, dostarcza pozytywnych wzorców. Baśń posiada ogromne znaczenie w kształtowaniu się pełnej osobowości dziecka.

Dobierając literaturę dla przedszkolaków, nie należy zapominać, że dzieci lubią się śmiać. Komizm w książce dziecięcej opromienia cały utwór atmosferą optymizmu i zadowolenia, tworzy pogodny i przyjemny stosunek do życia, uczy zachowania równowagi w zmieniających się okolicznościach, pomaga w wartościowaniu zjawisk, uczy

selekcjonowania rzeczy wielkich i małych. Dlatego tak chętnie słuchają humorystycznych utworów Jana Brzechwy, Juliana Tuwima, Jerzego Kerna, Wandy Chotomskiej lub Czesława Janczarskiego. Uśmiech, dowcip, humor mogą stanowić cenną pomoc w pracy wychowawczej. Mali czytelnicy mają niezwykłą wrażliwość językową. Trzy – czterolatki cieszą elementy dźwiękowe, wyrażenia dźwiękonaśladowcze, odtwarzanie głosów ptaków („Ptasie Radio” Juliana Tuwima), odgłosów oddawanych przez różne pojazdy („Lokomotywa”), śmiesznie brzmiące wyrazy lub nazwiska bohaterów, na przykład śpiewaka Tralalińskiego i całej jego rodziny. Dzieci bawi też rytm i rym, melodia wiersz, powtórzenia słów bez wnikania w ich znaczenie.

Słuchając przekazywanego tekstu literackiego przedszkolak kreuje postacie bohaterów, ich losy, wyobrażenia przedstawionych zdarzeń. W sposób naturalny i spontaniczny uczestniczy w odbiorze utworu. Swoje przeżycia wyraża przez zabawę, ruch, śpiew, ekspresję słowną i plastyczną. Zasadniczą funkcją książki jest jej wpływ na wszechstronny rozwój osobowości dziecka i kształtowanie jego właściwej postawy wobec świata i ludzi. Mogą mieć wpływ na doskonalenie funkcji mowy pod względem gramatycznym i dźwiękowym, na wzbogacenie zasobu pojęć i słów, na rozwój umiejętności komunikatywnej wypowiedzi i doskonaleniu stylu.

Czytając dzieciom książki, należy znaleźć czas na refleksje, na wczucie się w ich atmosferę, bo przekazania utworu to nawiązanie kontaktu emocjonalnego dzieckiem, śledzenie jego reakcji (śmieje się, płacze, ma otwartą buzię w strachu lub nieruchomieje w momentach napięcia), wspólne odkrywanie sensu i piękna poezji czy prozy. Czytelnictwo jest ważnym czynnikiem wychowania człowieka. Kontakt z książką nawiązuje się już we wczesnym dzieciństwie, a dalsze lata wzbogacają jego formę, kształtują zamiłowania czytelnicze, pragnienie samodzielnego odczytania słów. Podstawą tych zainteresowań i zamiłowań czytelniczych są emocje przeżywane w związku z utworem literackim, z którym się dziecko zetknęło we wczesnym dzieciństwie. Początkowo większe emocje u małego dziecka budzi poezja. Proza wkracza nieco później w zakres jego zainteresowań. Rozwój zainteresowań dzieci treścią utworów jest sprawą bardzo trudną do uogólnienia, gdyż zależy od własnej aktywności dziecka oraz od wpływów środowiska. Inne zainteresowanie treścią i książką wywołuje życie dziecka tylko w otoczeniu rodziny, inne w środowisku przedszkolnym, inne w bliskim kontakcie z górami, lasem, morzem, a jeszcze inne wśród ubożego przyrodniczo środowiska miejskiego. W miarę wzrastania, wzbogacania zasobu pojęć i słów, szersze stają się także zainteresowania „czytelnicze” dzieci. W kontaktach dziecka z książką stopniowo wzrasta rola samego tekstu, co pozostaje w ścisłym związku z jego rozwojem intelektualnym oraz emocjonalnym.

Nieodzownym elementem książki przeznaczonej dla młodszych dzieci są ilustracje. Są one ważne dlatego, że książka dla najmłodszych składa się przede wszystkim z ilustracji i wprowadzenie dzieci do czytelnictwa odbywa się właściwie dzięki obrazkom. Ilustracja jest bodźcem wyzwalającym różnorodne procesy psychiczne, jest źródłem przeżyć dzieci. Dzięki ilustracji dziecko może korzystać z książki samo, bez pomocy dorosłych. Ilustracje wnoszą w życie dziecka różnorodne wartości.

Kontakt z książką i ilustracją książkową aktywizuje myślenie, procesy porównywania, analizowania, szukania przyczyn i skutków, wyciągania wniosków, tworzenie elementarnych

pojęć, sprzyja ćwiczeniom pamięci, uwagi i skomplikowanych operacji myślowych. Piękna książka nie tylko uczy myśleć i mówić- w równym stopniu wpływa na sferę emocjonalną dziecka. Świadczy o tym, między innymi, jego niezmiernie żywa reakcja, kiedy słucha opowiadania, śmieje się i płacze, nieruchomieje w momentach napięcia. Ma to doniosłe znaczenie w dziedzinie wychowania społecznego. Książki, ukazując wzory społecznych stosunków, postępowanie bohaterów w określonych sytuacjach, pomagają lepiej zrozumieć innych ludzi. Dzieci chętnie identyfikują się z ulubionymi postaciami z książek. Operując tymi przykładami, kształtuje się postawy opiekuńcze dzieci wobec przyrody, młodszych kolegów, rodzeństwa, uczą zasad życia w zespole. W książkach znajdujemy przykłady miłości do rodziców i najbliższych. Książki przedstawiają wartości i piękno ludzkiego trudu.

Tak więc właściwie dobrana literatura dziecięca sprzyja społecznemu wychowaniu dzieci w przedszkolu. Różnorodne formy i metody wykorzystania literatury pomagają dobrze przygotować dzieci do nauki szkolnej, pełnią doniosłą rolę w kształtowaniu pełnej osobowości człowieka . Na literaturze opiera się także proces wyrabiania umiejętności poprawnego formułowania wypowiedzi pod względem gramatycznym, doskonalenia dźwiękowej formy wypowiedzi, zachęcanie do swobodnego wypowiadania się, wyrabianie pozytywnego emocjonalnego stosunku do książki jako jednego z podstawowych czynników kształtujących motywację do nauki czytania.

Zalety czytania dzieciom - podsumowanie...

1. Czytanie niezwykle stymuluje mózg.
2. Czytanie przynosi ogromną wiedzę ogólną.
3. Zwiększa zasób słownictwa i umiejętność poprawnego budowania zdań.
4. Czytanie daje kontakt z bogactwem doświadczeń niemożliwych do zdobycia samemu.
5. Uczy wartości moralnych, wpływa na zmianę negatywnych postaw na pozytywne.
6. Głośne czytanie dziecku od najmłodszych lat ułatwia samodzielne czytanie, daje podwaliny pod sukces w edukacji szkolnej.
7. Wspólne czytanie z dzieckiem chroni przed uzależnieniem od telewizji i przyjmowaniem z niej złych wzorów.
8. Kształtuje nawyk czytania przez całe życie.
9. Głośne czytanie dzieciom buduje mocną więź między dorosłym i dzieckiem. Tworzy skojarzenie czytania z przyjemnością i poczuciem bezpieczeństwa.

Zatem warto czytać dzieciom! – cała Polska czyta dzieciom... w naszym Przedszkolu czytają nie tylko nauczyciele.

